

JUHANI-07

Tampereen ammattikorkeakoulu
Taiteen koulutusohjelman opinnäytetyö
Kuvataiteen suuntautumisvaihtoehto
Kevät 2007
Juhani Tuomi

OPINNÄYTETIIIVISTELMÄ

Osasto Kuvataide	Erikoistumisala Nykymaalaus
Tekijä Juhani Tuomi	
Työn nimi JUHANI-07	
Lopputyön laji Taideteos	
Työn valmistumisaika 4.5.2007	Sivumäärä
Tiivistelmä	
<p>JUHANI-07</p> <p>Tutkintotyöni, yhdentoista maalauksen sarja nimeltään JUHANI-07, oli esillä Kovataide – tutkintotyönäyttelyssä. Sarjan yhdeksän MDF-levylle tehtyä teosta ovat pienen ja keskikoon öljy- ja akryyliväri maalauksia. Sen sijaan teokset Tampere ja Tuhannesti joulua ovat suuren koon paperilla maalattuja sekatekniikkatöitä. Aloitin tämän sarjan maalaamisen syksyllä 2006, jokainen teos valmistui keväällä 2007. Teokseni sijoittuvat suomalaisen ekspressiivisen maalaustaiteen traditioon, luonnehdin teoksiani figuratiiviseksi ekspressionismiksi.</p> <p>Maalauksieni aiheita tässä sarjassa ovat olleet joulupukit, paska, väkivalta. Teoksillani haluan puhua rakenteellisesta väkivallasta: Taiteilijan sosiaali- ja eläketurvan olemattomuudesta, sekä kaupallisuuden vaikutuksesta kulttuuriin ja luontoon.</p> <p>Maalaamiseni perustuu intuitioon, vaistonvaraiseen reagoimiseen maalauskanalla nähtyyn. Maalaaminen on hyvin prosessimainen taiteen teon väline, koska näin ajattelen, en halua rajata prosessia luonnostelemalla teoksia, tai muutenkaan turhalla suunnittelulla pilata. Teoksen olemassaolon oikeuttaa ennen kaikkea teoksen autonominen luonne. Maalaus ei ole mikään arvoitus, eikä kenelläkään, ei edes teoksen tekijällä, ole yhtä ainoaa ”aitoa” tulkintaa tai tietoa teoksesta. Olennaista on katsojan ja teoksen välinen suhde.</p> <p>JUHANI-07 sarjan teokset ovat Tuhannesti joulua, Ruotsalainen joulupukki, Vanha tuttu, Kovaa ja korkealta, Taiteilijakoira paskoo aina matolle, Taiteilijan asetelma 2000-luvun suomessa, Wopsista, Tampere, Välipalaväkivaltaa, Taiteilija.</p>	
Aineisto	
Asiasanat Taide, nykytaide, maalaus, nykymaalaus, ekspressionismi, figuratiivinen ekspressionismi, Tuomi, Juhani	
Säilytyspaikka TAMK/Taide ja viestintä	
Muita tietoja	

JUHANI-07

Kuvataiteilija ymmärtää että taito on yksi mutta tärkeä osa maalausta, ja että kysymys taidosta on vaikea. Tavis näkee maalauksen pelkästään maalarin taidon ilmentymänä, ja realistisen maalaustavan taidon synonyyminä. Tästä ristiriidasta kumpuaa taviksen kysymys: Teetkö sinä esittäviä vai ei-esittäviä maalauksia? Kysymyksen, ja sen kömpelyyden, takana on uusi kysymys: Osaatko sinä tehdä koskettavia öljyvärimaalauksia suomalaisesta kansallismaisemasta? Vastaan olevani nykytaiteilija, nykymaalari. Taito on minun intentioideni väline. Maalaukseni eivät ole arvoituksia – tai jos ne niitä ovat - ei minulla ole niihin ratkaisua. Maalaukset ovat autonomisia olentoja jotka ovat tekijäänsä viisaampia. Maalaukseni ovat myös eräänlaisia nykyajan kansallismaisemia – mutta sillä ei ole mitään merkitystä, vaikkakin aiheen valintaan tarvittaneen taitoa – tietoa siitä mitä pitää maalata. Näin vastaan. Vaikka pyrin olemaan rehellinen maalatessani yhtälailla kuin vastatessani kysymykseen, tavis suhtautuu minuun kuin varkaaseen tai silmänkääntäjään.

Suomalaisten enemmistö todellakin näkee taiteilijan huijarina. Tämän väitteen puolesta puhuu, lähiaikoina onneksi huomiotakin saanut, kuvataiteilijoiden olematon sosiaali- ja eläketurva, sekä työvoimaviranomaisten luoma paine tehdä kuvataiteilijoista yksityisyrittäjiä. Taviksen virheellinen johtopäätös on: Jos maalari ei myy, maalari ei ole taitava, sillä ne jotka osaavat, maalaavat vaikeita asioita kuten kansallismaisemia tai muotokuvia. Nykytaiteen maalaaminen on sotkua, ja osoitus taiteilijan taidottomuudesta: Hankkikoot oikeita töitä tai kuolkoot nälkään!

Suomalaisilla on viha-rakkaus –suhde maalaukseen ja maalareihin. Tavis arvosta taitoa, tekniikkaa joka nykypäivänä on opittu näkemään kauniina, ja tavis löytää sitä suomen kuvataiteen kulta-ajan mestareiden teoksista. Kukapa nyt ei niitä rakastaisi! Tavis vihaa nykymaalausta, mutta kuitenkin rakastaa sitä – masokistisesti. Maalarin odotetaan näyttävän jotain käsittämätöntä, tuhrua ja sotkua, ja jos maalaukseen saa vielä viittauksen vaikkapa viihteen ja konservatiivisten kauneuskäsitteiden omaavan perustylsän kauneusfundamentalistien enemmistön käsitykseen perverssistä, on ymmärtämättömän turhautuminen takuulla katharsiksen kaltainen. Tavis tietämättään tunnistaa hyvän maalauksen, mutta ei osaa tulkita tunteitaan ja kokemustaan saati niitä kypsästi kielellistä! Tästä on maalauksessa mielestäni parhaimmillaan kysymys. Mahdollisuuksia on vaikka kuinka! Nykytaiteilija, nykymaalari, rakastaa mahdollisuuksia!

Nykytaiteilijan urani on vasta alussa, se oikeastaan vasta alkaa tästä näyttelystä. Osaan maalata nykytaidetta, se on jotain sellaista mihinkä suurin osa ja ehdoton enemmistö ihmisistä ei koskaan elämänsä aikana pysty. Eikä kaikkien pitäisikään pystyä. Minun ei tarvitse osata toimia sairaanhoitajana tai levyseppähitsaajana. Jokaiseen ammattiin on omat asiantuntijansa, ja jokaista asiansa osaavaa ammattilaista on kunnioitettava. Minä en vaadi muuta kuin oikeutta toimia ammatissani ja sitä että kuvataiteilijaa kunnioitetaan ammattina muiden joukossa. Tämän kunnioituksen ei tule näkyä juhlapuheina eikä selkään taputteluina, vaan oikeudenmukaisena palkkana hyvin tehdystä työstä ja oikeutena ja mahdollisuutena tehdä koulutusta vastaavaa työtä. Suutari pysyköön lestissään.

